

37

OKÓLNIK MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 stycznia 1966 r.

w sprawie kwalifikowania złotych monet dolarowych pod względem dewizowym.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) wyjaśnia się, co następuje:

1. Przy kwalifikowaniu złotych monet dolarowych jako wartości dewizowych w pojęciu ustalonym przepisami ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) powstaje niekiedy wątpliwość, czy złote monety dolarowe Stanów Zjednoczonych Ameryki, gdy nie mają charakteru zabytkowego, stanowią wartości dewizowe jako pieniądze mające za granicą obieg ustawowy, czy jako złoto nie stanowiące wyrobu użytkowego.

2. W celu zakwalifikowania tych monet zgodnie z przepisami ustawy dewizowej należy uwzględnić okoliczność, że wszelkie złote monety dolarowe Stanów Zjednoczonych Ameryki zostały według prawa tego państwa wycofane z obiegu

jeszcze na przełomie lat 1933/1934 i przestały być ustawowym środkiem płatniczym (pieniądem ustawowym). Wymienione monety nie stanowią więc zagranicznych środków płatniczych i nie są wartościami dewizowymi w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy dewizowej, są natomiast wartościami dewizowymi w rozumieniu art. 2 pkt 2 tej ustawy jako złoto nie będące wyrobem użytkowym.

3. Jeżeli tego rodzaju monety dolarowe są przedmiotem przestępstwa dewizowego, to do obliczenia ich wartości mają zastosowanie przepisy zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 grudnia 1960 r. w sprawie cen złota i platyny przy ustalaniu wartości przedmiotów przestępstw dewizowych (Monitor Polski Nr 91, poz. 412).

Minister Finansów: *J. Albrecht*